

Lebădă de argint

Flavius

Chiar dacă primăvara pășește pe vârful picioarelor,
tot i-am simțit aburul viu
în ciripitul duelat al păsărilor,
florile-n grădini scutură mirosuri,
se prind în jocul însuflețit al clipelor.

Într-o sinaxă milostivă de înviere
simt înălțimea gândului cum străpunge sufletul,
mă mângâie tăcerea cuvintelor spuse,
se strâng în mine faptele sfinților
cum într-un potir mirul sfânt.
Noaptea s-a construit în deschiderea cerurilor
într-o ogivă pe coloane infinite,
poartă iubirea către puritate,
lebădă de argint.

Nici nu-ți poți închipui
cum trece virtutea pe sub porți
rămase între orizonturi de curcubeu
unde se rup norii de ploaie.

De mâine pacea mă va înfășura
și toată dragostea mea de astăzi
va locui flămândă
în trupul transparent.